

יש

513

שלנו

513 | במה תורנית אידאולוגית ומעשית לחיזוק אחיזתנו בארץ
שבט תשע"ז | 49 שנים לשחרור ירושלים יש"ע והגולן

מפנקים את חיילי אפרת

8

עמונה 2

6

בעז קשי

4

הרב אליעזר שמואל

ראש ישיבת ההסדר "מאיר הראל" במודיעין ואופקים

על הפרשה - בשלח - שנת שירה

המנון להולדת האמונה הייחודית

ראו נביאים" (רש"י שם). התגלות האלוהית המכוננת ביציאת מצרים מולידה ומעצבת את האמונה היהודית במתכונת מיוחדת. היא מייסדת אותה על 'התגלות' ולא על הגיון מחקר ופילוסופיה. התגלות אלוהית בצורה אינטימית ובלתי אמצעית מקנה לאמונה וודאות. לעומתה, אמונה המבוססת על פילוסופיה אינה יכולה להיות ודאית לעולם. על כן, כאשר פונה מלך כוזר לחבר ושואל אותו על האמונה היהודית הוא בוחר להציג אותה: "אני מאמין באלוקי אברהם יצחק ויעקב, אשר הוציא את בני ישראל באותות ובמופתים ממצרים, וכו'".

ציאת מצרים וקריעת ים סוף היא אירוע מכונן ויסודי שעיצב את האופי המיוחד של האמונה היהודית. עם ישראל זוכה ל'התגלות' אלוהית ייחודית שהיא הבסיס של האמונה היהודית: "וירא ישראל את היד הגדולה אשר עשה ה' במצרים ויראו העם את ה' ויאמינו בה' ובמשה עבדו". על 'ראיית' היד הגדולה האלוהית משוררים כל ישראל, קטנים וגדולים, גברים ונשים, את ההמנון של האמונה - 'שירת הים', כמצביעים עליה באצבע: "זה אלי ואנוהו אלוקי אבי וארוממנהו". ככבודו 'נגלה' עליהם והיו מראין אותו באצבע, ראתה שפחה על הים מה שלא

השבוע בישעמדה אנו שמחים להציג בפניכם את הנתונים המעודכנים ביותר על ההתיישבות ביהודה, שומרון ובקעת הירדן. מספר התושבים העדכני, הגידול באוכלוסייה בשנת 2016 ונתונים דמוגרפיים רבים שיעזרו לכולנו להבין את המצב הנוכחי באוכלוסיית האזור. מהו היישוב הגדול ביותר? מיהן המועצות הגדולות ביותר? באיזה יישובים היה את הגידול הרב ביותר בשנה האחרונה? - כל התשובות בפנים.

המשך בעמוד הבא

יציאה	כניסה	יציאה	כניסה
17:57	16:58	18:00	16:42
17:59	16:59	18:01	17:01
18:02	16:54	18:00	16:51

תחילת השבת

מדריך למטייל במעיינות יהודה שומרון ובקעת הירדן

מחיר מבצע לרגל
ההשקה 20 ש"ח בלבד

לרכישה:

www.yeshaclick.co.il
052-5665052

10.1.17

מועצת יש"ע מציגה: מדריך למעיינות הכבושים
הספר "מעיינות" מרכז מסלולי טיולים שהכשירו המתנחלים
לעשרות מעיינות...

"מה יכול להיות נעים וכיפי יותר מטיולים לאתרי מעיינות המייצגים את כל מרכיבי התרבות הנופית והחקלאית של הגדה המערבית? מלטבול בבריכה קרירה ביום קיץ לוהט ולהריח את פרי הבוסתנים שעה שנופי ארץ אבות עוטפים אותך מכל עבר? הספר החדש שהוציאה..."

הארץ

שבבקעת הירדן (20.9%), סנסנה שבהר חברון (17.4%) וסלעית שבשומרון (17.3%). במועצות האזוריות, הגידול הרב ביותר נרשם במועצה האזורית מגילות ים המלח, שאחוז הגידול שלה בשנת 2016 עומד על 6.8%. שאר המועצות האזוריות עומדות על אחוזי גידול גבוהים גם הן (מאחוז הגידול הגבוה לנמון): מועצה אזורית שומרון (6.3%), מועצה אזורית בקעת הירדן (5.8%), מועצה אזורית הר חברון (5.7%), בנימין (3.6%) וגוש עציון (2.8%).

המועצה המקומית בה נרשם הגידול הרב ביותר היא המועצה המקומית גבעת זאב, שאחוז הגידול של בשנת 2016 הוא 5.5%. אחריה עומדת מועצה מקומית אפרת (5.0%), מועצה מקומית הר אדר (3.8%) ומועצה מקומית קרני שומרון (3.3%).

העיר בה נרשם הגידול הגבוה ביותר היא ביתר עילית (5.6%), מודיעין עילית (5.3%) ולאחריהן אריאל (2.5%).

נתון חשוב נוסף הוא ממוצע הגילאים, כאשר תושבי יהודה ושומרון צעירים יותר מהממוצע הארצי. לפי נתוני הבחירות, כ-53% מתושבי יהודה, שומרון ובקעת הירדן הם מעל גיל 18 כשהממוצע בכל מדינת ישראל עומד על 73% אזרחים מעל גיל 18.

נתונים מעודדים אלו מציגים תמונת מצב אופטימית לעתיד, אך גם מחזקים את עמדתנו בדבר הצורך החשוב והדחוף להסרת חסמי הבניה והמשך פיתוח ההתיישבות. כך בעזרת ה' נמשיך לצמוח, ויקום בנו הפסוק: "והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפונה וגבבה" (בראשית כ"ח).

שנוספות באזור (בגלל גידול טבעי והגירה), אך מאידך נרשמת ירידה באחוזי הגידול השנתיים. נתון מפתיע זה הוא תוצאה של הקפאת הבנייה והתכנון בשנים האחרונות. בזיקה לדת נמשכת המגמה הקבועה בה יש כמעט שוויון בין הקבוצות, כאשר כל קבוצה - דתית לאומית, חרדים וחילוניים - מהווה כשליש מהאוכלוסייה הכללית באזור.

בחלוקה בין האוכלוסייה שבתוך מה שמכונה על ידי ארגוני השמאל "הגושים" לבין האוכלוסייה שמחוץ להם, אנו עומדים על התפלגות של כ-60% מתוך האוכלוסייה ביהודה, שומרון ובקעת הירדן שגרה בתוך היישובים המכונים 'גושי ההתיישבות' ו-40% בשאר האזור. היחסים האלו נשמרים לאורך השנים מזה כעשור, כאשר גם כששאר הנתונים משתנים - היחס בין הגושים הינו אותו דבר, והגידול שווה בכל האזורים.

היישובים הגדולים ביותר ביהודה ושומרון הם כמובן הערים (לפי גודל): מודיעין עילית, ביתר עילית, מעלה אדומים ואריאל בהן מתגוררים יחד 183,908 תושבים (43%). במועצות המקומיות ביהודה ושומרון חיים 91,592 תושבים (22%) ובמועצות האזוריות הפרוסות ברוב השטח מתגוררים 145,909 תושבים (35%).

היישוב הכי גדול שאינו מועצה או עיר הוא כוכב יעקב שבבנימין, אחריו שערי תקווה בשומרון, גבע בנימין, טלמון, כפר אדומים ועלי. מבחינת הגידול ביישובים, היישוב עלי זהב שבשומרון הוא בעל הגידול הגבוה ביותר עם 23.7% גידול בשנת 2016. אחריו נמצאים בית הערבה שבמגילות (21.2%), משכיות

בכל שנה אנחנו מפרסמים את מספר התושבים ואת הגידול באוכלוסייה הישראלית ביהודה, שומרון ובקעת הירדן. גם הפעם אנו שמחים להציג בפניכם את הנתונים המדויקים ביותר של אוכלוסיית ההתיישבות. בעת הזאת, בה אנו עומדים בין הריסת יישוב לבין הריסת בתים נוספים בארץ ישראל, אין דבר שמביע תקווה גדולה יותר מאשר לראות את החזרה של רבבות ישראלים לחבל התנ"ך. **בסוף שנת 2016 מתגוררים ביהודה, שומרון ובקעת הירדן 421,400 תושבים ישראלים, כן ירבו. חשוב לציין שנתונים אלו הם על פי מרשם האוכלוסין ומשקפים רק את התושבים הרשומים במרשם, בפועל מספר התושבים גדול יותר.**

מניתוח הנתונים בשנים האחרונות עולה כי הגידול השנתי באוכלוסיית האזור בשנת 2016 עומד על 3.9% לשנה, כאשר **בעשור האחרון נרשם ממוצע הגידול השנתי על 4.7% בשנה**. יותר מפי 2 מהגידול הממוצע במדינת ישראל שעומד על 1.9% לשנה.

הגידול בשנת 2016 (3.9%) צמוד לגידול בשנת 2015 (4.0%), אולם מבדיקת נתוני הגידול באחוזים בעשור האחרון אנו מזהים שלמרות העלייה המתונה בגידול של מספר הנפשות לשנה (15,700 בשנה), ישנה מגמת ירידה באחוזי הגידול השנתי (מ-4.7% בשנת 2012).

לפי הנתונים הנ"ל עולה כי על אף הצמיחה המספרית (15,700 נפש בשנה), אוכלוסיית יהודה, שומרון ובקעת הירדן אינה מצליחה לשמור על אחוז גידול תואם, כך שאמנם בכל שנה נרשמת עלייה במספר הנפשות

אלפי אנשים הגיעו השבוע לעפרה כדי למחות נגד פינוי תשעת הבתים ולומר כי אנו כאן כדי להישאר.

מדוע אנו משוררים את שירת הים בכל יום בתפילתנו ומצוות רבות בתורה מזכירות לנו את המעמד הזה שהוא "יסוד גדול ועמוד חזק בתורתנו ובאמונתנו": "ואין מן התימה אם באו לנו מצוות רבות על זה ... כי הוא יסוד גדול ועמוד חזק בתורתנו ובאמונתנו. ועל כן אנו אומרים לעולם בברכותינו ובתפילותינו זכר ליציאת מצרים, לפי שהוא לנו אות ומופת גמור בחידוש העולם, וכי יש אלוה קדמון החפץ ויכול, פועל כל הנמצאות אל היש שהן עליו, ובידו לשנותם אל היש שיחפוץ בכל זמן מן הזמנים, כמו שעשה במצרים ששינה טבעי העולם בשבילנו, ועשה לנו אותות מחודשים גדולים ועצומים" (ספר החינוך מצוה כא).

מרכיבים שונים בתכלית מאמונתם של כל אומה ולשון (שם בכחז"ר): "מה שאתה אומר נכון הוא בנוגע לדת המיוסדת על ההגיון ומכוונת להנהגת מדינה דת הנובעת אמנם מן העיון, אך נופלים בה ספקות רבים ואם עליה תשאל את הפילוסופים לא תמצאם מסכימים על מעשה אחד ולא לדעה אחת כי דת כזאת בנויה על טענות אשר רק חלק מהן יכולים הפילוסופים להוכיח במופת ואלו על אחרות נתן להביא ראיות מספיקות בלבד ויתרן אין להביא עליהן אפילו ראיה מספקת אף כי להוכיחן במופת!". על כן, כאשר הקב"ה חוזר ומתגלה במתן תורה הוא מתגלה כמי ש"הוצאתיך מארץ מצרים" ולא כמי שברא את העולם. זאת הסיבה

לכאורה, מי שמבסס את אמונתו על אירוע מקומי ומוגבל בהיקפו כמו יציאת מצרים ולא על אירוע קוסמי רב היקף ורב עוצמה כברירת העולם אמונתו מוקטנת ומצומצמת ככל שהמאמין מייחס לאלוקיו תכונות ועוצמות אינסופיות כך הוא מתמלא הערצה ויראה ממנו. מטבע הדברים כאשר רוצים להציג את האמונה בפני אדם שבא מבחוץ מציגים בפניו את היסודות וההיבטים רבי העוצמה שבה. מנקודת מבט זו ביסוס האמונה על ההתגלות האלוקית ביציאת מצרים משרתת את ההיפך. אולם גודל השאלה מעיד על התשובה. ההתבססות על ההתגלות ביציאת מצרים נובעת מכך שהאמונה היהודית היא אמונה ייחודית שמבוססת על

נתניהו הליכוד לימין

שומרים על עקרונות הליכוד

לקראת נסיעתו של ראש הממשלה לארה"ב בשבוע הקרוב, אנו חברי מרכז הליכוד, מאחלים למר בנימין נתניהו דרך צלחה ונותנים לו גיבוי תנועתי לקו מדיני-לאומי התואם את ערכי הליכוד.

כפי שנכתב בחוקת המפלגה עליה חתמנו כולנו, אנו מצהירים אמונים למולדתנו, ארץ ישראל, ומביעים התנגדות להקמת מדינת אויב בליבה של מדינת ישראל.

אנו מבקשים מראש הממשלה להציג מהלך מדיני ברוח חוקת הליכוד, להאיץ את הבניה בכל ההתיישבות ביהודה, שומרון ובקעת הירדן, לאמץ את דו"ח ועדת השופט אדמונד לוי ולפעול להחלת החוק הישראלי על כל ההתיישבות ביהודה, שומרון ובקעת הירדן.

הרשימה מסודרת לפי סדר הא"ב:

אביטל לוז - מעלה שומרון
אבינועם חגבי - מזכרת בתיה
אבנר קדם - תנובות
אברהם יעקבסון - עלי
אברהם יסר - נעם
אברהם יצחק חזני - יצהר
אברהם וואה - כוכב יעקב
אברהם שטרית - קרית שמונה
אהרון אריאל כהן - נתיבות
אהרון מלצר - תל אביב
אהרן לרנר - רעננה
אור חיים סרצוק - בני-ברק
אוריאל שאול כוכב - ירושלים
אורי בורובסקי - ירושלים
אורן מחלב - חולון
אילן פרלמן - קשת
אילנה מימון ברמי - אילת
איתי אליצור - פסגות
איתם צבי לוז - מעלה שומרון
איתן אשורי - צרופה
אלה קובלנץ - אריאל
אלחנן דו אנגלסמן - גבעת שמואל
אלחנן מא דיקשטיין - אלפי מנשה
אלי אלירן גפסו - נצרת עילית
אלי בן ארוש - אילת
אליהו (אלי) גבאי - ירושלים
אליהו מנקדי - קרית נטפים

דוד-שרון שיאן - עלי זהב
דוד אטיא - אילת
דוד איש שלום - ירושלים
דוד אלחיאני - ארגמן
דוד אריה גרשנזון - אמציה
דוד חמאני - אור יהודה
דוד מור - סביון-גני יהוד
דוד שושן - איתמר
דוד שפירא - נשר
דור חרלפ - פתח תקוה
דמיטרי פרינס - חיפה
דן הלוי - נופים
דנה זלינגר - ניצן ב'
דנה וגשל-אנגלסמן - חיבת ציון
הלל אליהו בנימין סעדון - ירושלים
הלל שמוא אנגלמן - חלמיש
ואליד נסר אלדין - דאלית אל כרמל
ויקטור אלון - עכו
זאב חפץ - דלב
זכריה ידעי - רחובות
חגי בצלאל פיבלוביץ - גבעת שמואל
חובב שלמה אנגלסמן - ירושלים
חיה תמר הר פז - רחובות
חיים גרינשפן - ירושלים
חיים עוז מורד - ניל"י
חיים קליין - באר גנים
חנה לזיה פיקאר - ניצן ב'

אליהו נאגר - הוד השרון
אליהו שיטריט - יבנה
אליעזר מזרחי - לוד
אלישיב נדב מזרחי - שדרות
אלכסנדר שיטוב - בית חורון
אלכס שוחט - כרמיאל
אמי אבורהה - עפולה
אמירה דור - רעננה
אמציה אהרן מיכאליס - אלפי מנשה
אפרים מלצר - ירושלים
אריאל בן דוד - פסגות
אריאל מורלי - ירושלים
אריאל קלנר - חיפה
אריה חבני - פתח תקוה
אשר בן סעדון - כוכב השחר
בועז דוד חמילבסקי - עלי
בועז ישר העצני - קרית ארבע
בעז מלט - חרמש
ברנרד גרינר - רעננה
ברק יעקב אגמי - כפר סבא
בת שבע גל - קדומים
גבריאלי גל - קדומים
גיורא גפני - חיפה
גיל חלפי - רעננה
דב בנימין גמבום - רחובות
דב דוד הר שפי - בית אל
דב קוזיול - קרני שומרון

טלי ארגמן - גבעתיים
יאיר שמח - אבני חפץ
יגאל עמי לייבנר - נגהות
ידידיה באבד - נוב
יהודה כהן - אפרתה
יהודה דגן - שבי שומרון
יהודה סנהדריא - גבעת זאב
יהודה סאח - עפולה
יהודה קוהן - חיפה
יהונתן גפסו - נצרת עילית
יהונתן הישראלי - ברכה
יואב צארום - רמת גן
יוס טוב כהן - תל אביב
יוסף אריה בכרך - בית אל
יוסף בדש - אילת
יוסף בן יאיר - רמת השרון
יוסף גולן - מבוא דותן
יוסף חן - אריאל
יוסף מדישר - קרית גת
יוסף מרד יונגר - חולון
יוסף שלמה דגן - שבי שומרון
יחזקאל בצלאל - אביטל
יחזקאל יגנה - נתיבות
יחזקאל צור - אודים
יחיאל בנן - עפרה
יניב בן שושן - חיפה
יסכה איילת השחר חיימוב - קרית נטפים

*רשימה חלקית

לפרטים 058-6754646 | likudleumi10@gmail.com

נמשיך להאמין בדרכה של תנועת הליכוד, כפי שבאה לידי ביטוי גם בספרו של בנימין נתניהו "מקום תחת השמש" (עמ' 173): "מן העובדות ההיסטוריות והפוליטיות עולה בבירור שההתיישבות היהודית ביהודה ושומרון אינה מייצגת תביעה יהודית חדשה על הארץ, או הסגת גבול מצד היהודים בשטחים אלו; יסודם בזכות ההיסטוריה הקדומה שהוכרה על ידי כל מדינות העולם".

ילדי משפחות קשי ובן-חיים על רקע הקרואן בימיה הראשונים של פסגות

// מראיינות: שחר קשי ואלירז זמור

חמישה קרואנים ו... זהו

בחופש הגדול שבא אחרי שסיימתי את לימודי בכיתה ג', החליטו ההורים שלי להצטרף להתיישבות בפסגות. הייתי אז בן 9, שלישי מבין ילדי המשפחה והצעיר מכולם, ובאופן טבעי הוכתרתי במעמד הנחשק של בן הזקונים, מעמד שנלקח ממני רק כעבור 15 שנים, כשנולדה אחותי עדי. גרנו בירושלים, בשכונת קריית משה. בעיר. עיר פירושה בתים, רבי קומות וגם נמוכים, רחובות, מדרכות צפופות וכבישים סואנים, חנויות וכמוכן - בית ספר והמון המון חברים. והנה הגענו לכאן ו... שקט: אין בתים, חנויות - ודאי שאין, אפילו לא מכולת שכונתית קטנטנה, אין כבישים סואנים שהמבוגרים יזהירו אותנו לפני שנחצה אותם, אין בית ספר ו... אין חברים.

2 ילדים - שכבת גיל

בשנה הראשונה מנתה אוכלוסיית היישוב 5 משפחות. בשכבת הגיל שלי הייתה, מלבדי, בת אחת. בחלוף השנה הראשונה, החל היישוב לצמוח אט-אט וטיפין-טיפין הצטרפו אליו משפחות. גם קבוצת הגיל שלנו גדלה, וכעבור שנים אחדות כבר מנינו בין 8-10 חברים. נכון שכיום אנו רגילים לקבוצות המתקבצות על פי הגיל, אבל במציאות שלנו, הדברים התנהלו קצת אחרת, ועד שהתגבשנו לכדי קבוצה של ממש, גדלנו בקבוצה רב-גילית: היינו עם ילדים גדולים מאתנו וגם שהינו רבות לצד המבוגרים. בהתבוננות בעין של מבוגר אל הימים ההם, אני חושב שלהכרח להשתלב בחברה של ילדים גדולים ממני וגם לשעות הרבות שבילינו בחברת המבוגרים, הייתה תרומה ניכרת להתבגרות שלי, של אחיי ושל חבריי.

בירושלים, למדתי בבית הספר "מימון", שהיה בשכונתנו. כשהסתיים החופש הגדול התחלתי ללמוד בבית הספר האזורי בעפרה. הניתוק מחבריי הירושלמים הקשה עליי מאוד, ובאמצע כיתה ד' חזרתי ללמוד בבית ספר "מימון".

אפשר לומר שהניתוק מהחברים ייצג פן אחד של ניתוק רחב יותר: ניתוק מכל המציאות המוכרת והמגוונת ומעבר למשהו חדש, בלתי ידוע ודליל במקצת.

חיפשו משחקים ומצאנו אתונות

היום, כשרואים את היישוב המבוסס, קצת קשה לדמיין את זה, אבל, כמו שהסברתי, בשנה הראשונה לא היה כאן שום דבר 'אמתי' שאפשר לשחק בו. ומה עושים כשאין? מוצאים. לא הפסקנו לאלתר. האלתורים הובילו לתגליות מרעישות, תגליות שלו חיינו בעיר, לא היה סיכוי שנגלה אותן: טיילו בחוף וגילינו מקומות חדשים ואפילו מערות, גילינו בית בד, ומה לא? ובאחד מטיולינו מצאנו חמור משוחרר. חשבנו שזה חמור. מאוחר יותר התברר שהחמור אינו אלא אתון. כיוון שמצאנו סמוך לימי הפורים, זכתה ונקרא שמה בפינו "ושתי". הבאנו אפוא את ושתי עמנו כשלל מן הטיול, בנינו לה אורווה קטנה וטיפלנו בה.

הקרח ש(אינו) זורם בצינורות

התנאים הפיזיים היו בתחילה פרימיטיביים מאוד. הכול היה פשוט ובסיסי ביותר. שום דבר לא היה מתוחכם. כיום כל צינורות המים והתעלות המשמשות למעבר חוץ חשמל וטלפון מוסתרים. חלקם טמונים באדמה, חלקם מותקנים מאחורי קירות ומכוסים חיפוי מסוג כלשהו. אז - הכול היה חשוף. הכול היה על האדמה: מתקני הביוב, הצינורות של המים והחשמל. הכול. פירוש הדבר ששום דבר לא היה מבודד, שהשפעתו של מזג האוויר הייתה מכרעת, ולא הייתה דרך להימלט ממנה. בקיץ המים שזרמו בברזים היו חמים. אם שכחנו למלא בקבוקים בערב או בבוקר, ובאמצע הצהריים ניגשנו לברז לשתות, קידם את פנינו קילוח של מים חמים שהוציא מאתנו כל חשק לרוות צימאוננו. ובחורף? הצינורות החשופים על פני השטח קפאו וכך גם המים שזרמו בהם קפאו והפכו לקרח. והקרח, כידוע, אינו זורם. להפסקות המים התכופות בשל הקיפאון נלוו בחורף גם הפסקות חשמל לרוב. החשמל סופק לנו מגנרטור שעמד כאן וטרטר כמו טרקטור.

הרעש ליווה את פעולתו דרך קבע, וכיוון שנשמע כל יום כל היום - התרגלנו אליו ולא שמנו לב לקיומו. תשומת לבנו לרעש הזה התעוררה במקרים שבהם הפך מרעש להיעדר רעש, היינו לשקט. זה קרה באותן הפסקות החשמל, שהיו מנת חלקנו בעיקר בחורף. אז השתרר שקט, והקור החל זוחל וחודר לעצמות. אנחנו, הילדים, מצאנו לנו דרכים להתמודד עם הקור החודרני הזה: גררנו שתי מיטות והצמדנו אותן זו לזו, ועל המיטה המוגדלת שיצרנו, עטופי סוודרים, מתכרבלים בשמיכות של כולנו וגם זה בזה, צלחנו שלושתנו את הלילה.

טוב שכן קרוב

היינו מעטים ומטבע הדברים נוצרו בינינו קשרים אמיצים. לחיים יחד בתנאים 'בראשיתיים' יש כוח מלכד רב עצמה. לא כל חמש המשפחות שנמנו עם דור המייסדים של היישוב נשארו כאן, אבל גם לאלה שעזבו אנו חשים אהבה גדולה ויש להן זכויות רבות בלבנו. בין ארבע המשפחות שעלו עמנו, הייתה משפחת בן-חיים, שהגיעה לכאן משכונת בית וגן הירושלמית. המשפחה מנתה הורים וארבעה ילדים: איריס, אבישי, הילה ולימור. גרנו בשכונת: קרואן צמוד לקרואן. חלפו 4-5 שנים, ולפתע החליטה המשפחה לעזוב ולחזור לכור מחצבתה. במסיבת הפרידה שנערכה להם, הדמעות זרמו כמים. נקשרנו כל-כך. היה ברור לנו שהקשר הזה הוא קשר בל ינתק. ובאמת הקשר לא נותק, אבל על כך אספר בהמשך.

ליגת הכדורגל

הדרך מירושלים לפסגות עברה דרך רמאללה. היינו נוסעים ברמאללה, פונים לסמטאות אל-בירה ומשם עולים ומטפסים לפסגות. כך בנסיעות. מחוץ לרכב, היינו נפגשים פנים אל פנים עם ילדי אל-בירה דרך קבע ואף קשרי ידידות נוצרו בינינו. האמת היא שלא רק בין הילדים נוצרו קשרים טובים. גם למבוגרים היה חלק בזה, ובעיקר לאבי. הוא ידע ערבית על בוריה. עובדה זו והשפע של הממדים שהתנוסס על פניו הקנו לו בפי שכנינו את הכינוי 'המוכתר', ולא בכדי: מפעם לפעם, משבושש אבי לשוב הביתה לעת ערב, התברר

חוסה אוראל חולמניץ

אריה בן ישראל מניח את אבן הפינה לשכונה הראשונה בפסגות, 1984

לגדול אל תוך חלום

לגדול ביישוב שגדל עמך זו זכות מיוחדת. זו הזכות לראות את הכול קם ונבנה במקום הזה בפעם הראשונה: הנה פינת מתקנים, הנה נבנה בית כנסת, בית ספר, גן - לראות ולהאמין. כשהייתי צעיר ושמעתי את המבוגרים חולמים בהקיץ ומדמיים שהנה, הנה, יגדל היישוב וכבר תהייה בו 100 משפחות, צחקתי בלבי לתמימותם: "איזה מאה? הם חולמים", אמרתי לעצמי. והנה, מי זוכר היום שהיינו 100 משפחות בלבד? והרי יושבות עמנו כאן יותר מ-350?

משפחה שכזאת

הזכרתי קודם את משפחת בן-חיים שעזבה וגרמה לנו למשבר לא קטן. כפי שכבר הבנתם מדבריי, כל משבר הוא הזדמנות לצמיחה ולגידול. כפי שהבטחנו זו לזו, שמרנו, שתי המשפחות, על קשר חם והדוק, והקשר הזה הוביל ברבות הימים לקשרי משפחה: ניר, אחי הגדול, נשא לאישה את הילה, ואני - את לימור, והמשפחות שלנו גרות יחד בבית דו-משפחתי אחד. הדירה נאה בעיני כולנו, והשכנים - נאים בעינינו ככל כפליים. כולנו, כל האחים הנשואים לבית משפחת קשי, חיים יחד בפסגות ומגדלים בה את ילדינו. להורינו, שהובילו לכל זה, אני יכול לומר בלב שקט: יש שגר לפעולתכם.

ק(ו)שי הוא מנוף לצמיחה

בהתבוננות של מבוגר הנעשית ממרחק הזמן ומטבע הדברים זווייתה רחבה מזו של הילד בעת התרחשות הדברים, אני מבין עד כמה גדולה הזכות של הוריי, שבאו, הם וילדיהם, להר חשוף מתוך אמונה שעל ההר הזה יכול לקום יישוב. הם לא ידעו איזה מין יישוב ייבנה ומי יהיו האנשים שיבואו אחריהם לכאן, אבל הם האמינו בדרכם. האמונה הנחושה הזאת יצרה אצלם, ובעקבות זאת גם אצלנו, הסתכלות מיוחדת על הדברים: גישתם הרואה בכל קושי אתגר, ובהתמודדות עמו - חוויה גדולה, חלחלה אלינו מבלי שהיה צורך להגדירה במילים או לפתח סביבה דיונים. כך נצרבו בתודעתנו ובזיכרוננו קטעי חוויות וזיכרונות כמו השינה המשותפת בלילות הכפור והתמודדויות אחרות, שהזיכרונות בהם תמיד מעלה חיך על שפתותינו. כיוון שרבות מהחוויות היו נחלת כולנו כאחד, נוצר אצלנו גיבוש משפחתי מיוחד במינו. מן הקשיים ומההתגברות עליהם למדנו רבות: למדנו שאין מובן מאליו, למדנו שיש לנו כוח ואנחנו מסוגלים להתמודד, במיוחד כשאנו מלכדים את הכוחות של כולנו יחד. במרחק הזמן, רבים מהקשיים, אם לא כולם, התפוגגו, אבל החוויות שנחקקו בתודעה - לא נס ליחן.

שהעיכו נבע מפעילותו

למען ילדים מילדי 'בני דודנו' שהובלו למעצר צבאי, והוא, כשידע שהמעצר בטעות לידתו, עמל וטרח ודאג לשחררם ממנו. ידו הייתה מושטת לעזרה תמיד. בזיכרונות ילדותי שזורות לא מעט תמונות שבהן יושבים בסלון ביתנו שכנינו מאל-בירה, והשפה הערבית מתגלגלת-מתנגנת ברקע במין אידיליה שכזאת. באחד הביקורים הביאו האורחים לאמי שרשרת פנינים כאות הוקרה וידידות.

ואנו, הילדים, בשטח עזוב שבין יישובנו ליישובם, בנינו לנו מגרש כדורגל: החלקנו את השטח עד כמה שיכולנו, סיקלנו אותו מאבנים, ובכל צד הצבנו שתי חביות לסימון השער. ילדי אל-בירה נהגו לעלות אלינו בעיקר בשבת, והיינו משחקים כדורגל בצוותא. המשחק המשותף הניב לימוד: אנחנו למדנו לדבר קצת ערבית, והם - על הערך שיש להפסד בכבוד. מדוע זה נדרש? כי אנחנו תמיד ניצחנו! הכדור גישר בינינו וטשטש את ההבדלים שפה ושם שמנו לב אליהם. האידיליה הזאת לא נמשכה זמן רב. שבת אחת, וודנו בעיצומו של משחק סוער, והנה טיפסו ועלו כמה מהאימהות של כדורגלני אל-בירה. צעקות בפייהן ואחיצת צבת בידיהן. לקחו את בנייהן והובילו אותם בכוח בדרך היורדת אל-בירה. ואנו, שחקני 'מכבי פסגות', נותרנו לבדנו במגרש, ראשינו חפויים. לאחר אותו אירוע עוד מצאנו את עצמנו עולים שבת אחת או שתיים למגרש שבין אל-בירה לפסגות. המתנו לשווא. ידענו: איבדנו שותפים חשובים למשחק. הקשר בינינו נותק.

מה בין כדור לכדור?

באופן מובהק השכן הפך מאוהב לאויב עם פרוץ האינתיפאדה הראשונה. כל נסיעה הפכה לחוויה אפופת מתח ותחושת סכנה. באחד הימים, בשעת בוקר מוקדמת, יצאתי מפסגות לירושלים. הייתי תלמיד כיתה י"ב שלא מכבר קיבל רישיון נהיגה. בעודי נוסע בסמטאות אל-בירה, החלו מגיחים מכל הכיוונים נערים ערבים. הם הלכו והתקרבו אליי. הייתי מוקף. הם יידו אבנים לעבר מכונית. שמשות הרכב החלו מתנפצות זו אחר זו... התכופתי ובה בעת לחצתי ברגלי בכל הכוח על דוושת הגז. טסתי משם. הגעתי אל הגבעה הצרפתית בירושלים. נשמתי לרווחה. ראיתי שהאנשים ברחוב נועצים עיניים בי ובמכונית. רציתי לצאת מהמכונית ולאמוד את הנזקים. ו... הדלת סירבה להיפתח. מעצמת מכות האבנים הידית נשברה. אי אפשר היה לפתוח את הדלת. החוויה הזאת, שזכתה לפרסום בעיתונות, הייתה קשה לעיכול: הנה, משהו שגדלתי עליו כילד, התברר כטעות קשה: המחשבה ש"איזה כיף, יש לנו שכנים כאלה ונצליח להיות בקשר טוב", שכבר קודם לאירוע הזה, החלה נסדקת ונתגלע בה פרצות, התנפצה כעת ורסיסי (ממש) כרסיסי השמשה המנופצת) התעופפו לכל עבר. באינתיפאדה השנייה היישוב סבל קשות מירי: ערביי רמאללה ואל-בירה ירו ללא הרף לתוך בתי התושבים ממש. כשצצו ועלו בזיכרוננו המשחקים המשותפים על המגרש, תהינו - ההיו או חלמנו חלום?!

יעל קשי בן 11

בעז קשי בן ה-11 במגרש הכדורסל הממוסד של פסגות, 1984

איזה סוג של "דחיפה" לעשות אותה, מזמנים לו אתגר או התמודדות או משבר שייאלצו אותו להתקדם. והדחיפות האלה לפעמים מאד כואבות. אבל הן כל כך מדויקות. והן מניעות ומצמיחות ומטעינות כוחות. ובעטות אותנו אל העבודה שהזנחנו. זו שהיא כנראה שליחות חיינו.

מן הסתם לכל אחד יש פרשנות משלו, כל אחד מלקט תובנות משלו, ואולי כל התשובות נכונות, ובלבד שנכוון לבנו לאבינו שבשמיים ונסה באמת להבין, ונרצה באמת לעשות.

בשעת לילה מאוחרת ירדתי מעמונה, קפואה ורועדת, עוד לא ידעתי עד כמה נורא יהיה למחרת בבית הכנסת, אבל שוב חשתי במלוא עוצה את התחושה שאמנם עכשיו כל כך כואב ומר אבל מהמקום הזה עוד יצמחו תובנות חדשות וינועו מהלכים חדשים ויותנעו כוחות שעכשיו באיזשהו מקום סמוי מן העין הנה הנה עולים ומתגברים.

מאבק מול קיר אטום, מאמינים שאפשר כנגד כל הסיכויים, דוחפים ונחוישים לדבוק בתקווה לשנות את המציאות. איך ההרגשה לחיות בתוך סיר לחץ שהולך וסוגר.

בכל צעד בעמונה הרגשתי איך מרחפות מעלי ומלפפות אותי מכל עבר תמונות עמונה 2006, וכשהגיעו השוטרים עם מבט די אנושי בעיניים לא יכולתי להאמין למראה עיניי. אפילו כשהיו צעירים שהטיחו בהם מילים איומות ואפילו כשהיו נערות ששרטו ובעטו, לא נשלפו אלות שכיסחו וריסקו גולגלות.

מאבקים מסוג זה הם מסע של בירור גבולות וערכים, מה נכון ומה לא, מה ראוי ומה חוצה את הקו, מה מסוכן ומה צו הלב והמצפון. עד כמה אתה מוכן ללכת אחרי אמונתך, באיזה אופן ראוי להביע את התנגדותך. כמה אתה מוכן לסבול, עד כמה מסירות נפש. עד כמה תרחיק לכת בהתנהגותך, כמה תחצה את הגבול. על פני רובם המוחלט של הנערים והצעירים בעמונה ראיתי את תום הנעורים המאמין שאם רק נרצה לא יוכלו לנו, שאם יש עוול לא נוכל להחריש נגדו, שאם אנו אוהבים את הארץ באמת לא נוכל לעמוד מנגד כשפוגעים בה. הם ישבו צפופים בבתיים, לעיתים קשורים, לעיתים שרים, נאחזים זה בזה בכוח, חלקם דוממים חלקם מטיחים, ונשחבו דומעים או זועקים אל האוטובוסים. את מבע התרסקות-התום על פניהם אני מכירה היטב.

מאבקים מהסוג הזה הם גם מסע לבירור עומק ורוחב וגובה. מה קורה כאן בארץ הזאת, על מה באה לנו שוב ושוב הצרה הזאת, מה היא אמורה ללמד אותנו ומה עלינו לעשות.

לי יש איזו פרשנות משלי, כנראה אחת מיני אלף פרשנויות אחרות. כבר שנים אני מרגישה ביני לביני, שכמו במישור הפרטי, גם במישור הלאומי, מי שלא עושה את עבודתו, משמים שולחים לו

בנסיעה הלילית לעמונה היתה שנייה שבה הרגשתי שאיני יכולה לשאת זאת יותר. תיבת הפנדורה במוחי שעליה כתוב "פניוים" נפתחה, תמונות ימית צפו ועלו מגיל 11, וריח הצמיגים השרופים עלה שוב באפי, ומראות הגרירות והדמעות ושברון הלב. ואלה התערבבו עם מראות חומש המרסקים והצעקות והבכי והעוול וחוסר התוחלת והילדים הנגררים בתדהמה מביתם. ושוב אוטובוס שלוקח אותך אל יעד לא ידוע ומוריד אותך אי שם. ועמונה של לפני 11 שנים, הסרט הנורא מכולם, והמכות והצעקות והאלות הניחנות והפצועים הרבים וההלם בעיניים הפעורות של הנערות והנערים.

אבל אחרי שנייה נשמתי עמוק וידעתי שאני אתמודד גם עם זה, שיהיה נורא אבל גם הפעם לא אשבר. לא נישבר.

הקור בעמונה היה לא אמיתי, שכבות קרח ציפו את המכוניות, הרוח דקרה בחוסר רחמים, והצער היה עמוק ולופת ומר. רוב בתי עמונה קטנים ומפוזרים, כמו כפר קטן ורחב ידיים, וגם אנשיה כנראה רחבי לב באופן מיוחד. מאחורי החלונות המוארים, אני מדמינת לי, אוצרים הבתים זכרונות ופינות חמד קטנות וחוויות מיוחדות וצמיחה משפחתית וריחות ואהבות. ואני לא יודעת אם ברגעים קשים ורגישים כאלה, רגע לפני שהכל נלקח באכזריות, הייתי מסוגלת לפתוח את הדלת ולהכניס אל בתי הקטן המונו נערים שאיני מכירה. נערים ששבו אל הקור והרוחות כדי לא להשאיר אותם לבדם ביום הקשה הזה, כדי שמעשה נורא שכזה לא יעבור בקלות.

מנסה לחשוב לעצמי איך אפשר לעמוד בלחץ המצטבר, בסימני השאלה, בהתרסקות המציאות המוכרת, במעבר הפתאומי ממי שיש לו בית חם ומחבק למי שהוא פליט חסר בית. אני לא יודעת איך הם עמדו בחודשים של

הפצת עלוני שבת בכל הארץ

שליחי הציפור שלכם
מבית מקור ראשון

הדבקת מודעות
בבתי הכנסת
ובריכוזים דתיים

לפרטים: יוסי בן הדור
052-8908518
yossib@makorrishon.co.il

מה יקרה

מוצ"ש | 18 בפברואר

הקרנת הסרט "לעבור את הקיר" בקרית ארבע / כ"ד בשבט 20 בפברואר

סרטה החדש של הבמאית החרדית רמה בורשטיין, ששבר את הקופות בארץ ויקרן בהיכל התרבות של קריית ארבע. בסיום ההקרנה תתקיים שיחה עם יוצרת הסרט רמה בורשטיין. פתיחת דלתות בשעה 19:30. לפרטים והזמנות: 02-9961666

ערב שירי עוזי חיטמן בגוש עציון / כ"ב בשבט 18 בפברואר

כחלק מאירועי "הם היו שם" כשכתבו את השירים, הערב השני בסדרה מוקדש לעוזי חיטמן שהיה שותף ליצירה ולהופעות רבות. ערב של שירים נפלאים עם סיפורים מרגשים ומפגש עם יונתן מילר. בשעה 20:30 במתנ"ס גוש עציון. מחיר כרטיס 35 ₪. פרטים והרשמה באתר מתנ"ס גוש עציון.

קבלת שבת ישראלית בנקעת הירדן / כ"א בשבט 21 בפברואר

קבלת שבת ישראלית ומדרש מוזיקלי סביב פרשיות השבוע ומעגל השנה היהודי בליווי הרכב פרשת דרכים. פרשת יתרו: 10:00 בקפה קפה מפגש הבקעה. לפרטים: 052-3239867

המשפחה מתרחבת?

אמא, אבא, אחותי הקרציה, פיפס, אחי החייל.....

שאג קליין
בית וחינוך בקריית ארבע

✓ 13:01 אז איך היה הביקור בפרויקט בעלי?

אחי החייל

13:02 האמת שהמקום נראה ממש יפה!

אבא

13:02 נכון, הדירות בפרויקט נראות ממש גדולות ומרווחות

✓ 13:03 שמחים לראות שאהבתם 😊

✓ 13:04 אנחנו עוברים בקרוב

אחותי הקרציה

13:05 כדאי לכם, זה מה זה מקום יפה

✓ 13:06 ראיתם, אפילו היא נהנתה! 😊

אמא

13:06 ואפילו ראינו ילדים חמודים כמו שהופיעו בפרסומות

✓ 13:11 נדיר לראות שהמציאות טובה יותר מהפרסומת, נכון?

עכשיו כל החלומות מתגשמים!

דירת פנטהאוז ענקית | 182 מ"ר | במרכז היישוב עלי

במחיר **1,219,000 ₪** בלבד

שלמה 052-8109575

מרכז מידע אמנה | **1-800-260-240**
www.amana.co.il

מה קורה?

לדיווחים ותמונות:

yesha.shelano@gmail.com

בתופעה המחריפה של פגיעה בעתיקות ביהודה, שומרון ובקעת הירדן, ומאגד שורת גופים, רשויות מקומיות וארגונים שונים ובהם תנועת רגבים, ירוק עכשיו, הפורום המשפטי ואיגוד ערים לאיכות סביבה, בתי ספר שדה הפועלים ביו"ש, הרשויות המוניציפאליות ומועצת ישי"ע. על מנת להגביר את המאבק בשוד העתיקות, לאחרונה פתח הפורום גם "מלשינון ווטסאפ", שיאפשר למטיילים ואזרחים לדווח בזמן אמת על שוד או פגיעה באתרי עתיקות בכל רחבי הארץ, באופן שיאפשר לרכז את הפניות לרשויות המתאימות. ניתן להגיע אליו במספר 055-6666486.

פינק קרבי חיילי המועצה המקומית אפרת זכו השבוע לארוחת בוקר מפנקת לקראת חזרתם לבסיס צה"ל. בקרן אפרת דאגו לתרומה משמעותית עבור החיילים שקיבלו ארוחה מפנקת ומשביעה. בנוסף קיבלו החיילים אגרת ברכה ממתנדי בתי הספר אורות עציון בניס ומבית הספר "עשה חיל". לאחר סיום הארוחה נסעו החיילים באוטובוס המאורגן זה 8 שנים על ידי מתנ"ס המועצה לבסיסהם. ראש המועצה **עודד רביבי** הודה לתורמים ולעוסקים במלאכה והגיע בעצמו למתנ"ס על מנת לעזור בחלוקת השי, "אנחנו שמחים לשרת את מי שמשרת אותנו, העיקר שכולם ישובו בשלום".

ניצחון מתוק מפעל השוקולד "הולי קקאו" הנמצא ביישוב מעלה חבר בהר חברון ושייך ליישובי תנועת אמנה, זכה לאחרונה בתחרות International Chocolate Awards בתארים נחשקים: מקום ראשון (זהב) ומקום שלישי (נחושת). על ייצור שוקולד מחומרים איכותיים המגיעים ישירות מהחקלאי לישראל. המפעל הוא היחיד מסוגו בארץ שמעבד וקולה את פולי הקקאו באופן עצמאי. בתחרות שנערכה באירופה השתתפו כ-500 חברות מכל העולם. 5

הגענו לנחלה ולמנוחה. אתגרים רבים לפנינו ואנו נכונים לסייע להתיישבות.

נושמים לרווחה שר הרווחה חה"כ **חיים כץ** הגיע ביום שלישי לגוש עציון לסיור בסדנת שילוב הנמצאת ביישוב גבעות. 3 סדנת שילוב הינה פרויקט שילוב מיוחד המסייע לילדי החינוך המיוחד ש"נפולים בין הכיסאות" ומציעה תכנית טיפולים מגוונת המתאמת לכל תלמיד. השר **כץ** אמר שהיה חשוב לו להגיע אל גוש עציון דווקא יום לאחר אישור חוק ההסדרה בכנסת. "היישובים בגוש עציון נבנו כולם בסיוע המדינה ואין שום הצדקה להרוס את הבתים ולכן טוב שהחוק עבר. שמחתי להגיע לסדנת שילוב לראות את העבודה המדהימה שנעשית במקום במקצועיות ובכל הלב". מ"מ ראש המועצה **משה סוויל** שהתווה לשר הודה לו הן על הביקור והן על התמיכה הבלתי מסויגת בתושבי גוש עציון.

שודי מדבר מתנדבי פורום "שומרים על נצח", שנאבקים בשוד העתיקות ביהודה ושומרון, תפסו ביום שני פלשתיני עם גלאי מתכות בידו האחת וכלי חפירה בידו השנייה, בזמן שחפר באתר "אום אל עמד" ליד היישוב תקוע שבגוש עציון. במקום, שנחשב לאחד האתרים הביזנטיים החשובים, נמצאו שרידים ביזנטיים רבים. מי שלכד את השודד, ערבי מהכפר תוקוע הסמוך, היו מנהל מכון ארץ יהודה של בית ספר שדה כפר עציון **עמיחי נעם, ואלוראי קאפה**, פקח הקרקעות של מועצה אזורית גוש עציון. השנים עיכבו במקום את החשוד, והזעיקו את אנשי יחידת הפיקוח במנהל האזרחי המלווה בכוח משטרה שהגיעו במהירות ועצרו את החשוד. שיתוף הפעולה בין הארגונים השונים מתרחש באמצעות "שומרים על הנצח" שהוקם לאחרונה במטרה להיאבק

זעקת המשפחות כ-8,000 משתתפים הגיעו בתחילת השבוע לעפרה לעצרת מחאה נגד הריסת תשעת הבתים. הרב **חיים דרוקמן** דיבר בעצרת על חשיבות ההתיישבות בכל חלקי הארץ ואמר: "אנחנו נחזור לעמונה, אנחנו נמשיך ליישב את ארץ ישראל כי היא שלנו, הארץ שלנו. לא יעזור כלום. לא ליש דין ולא לאף אחד. אנחנו לא גזלנים." יו"ר מועצת ישי"ע וראש מועצת בנימין **אבי רואה** אמר בעצרת: "אלו אירועים שצריך לברך עליהם 'ברוך דין האמת'. זורקים יהודים מבתיהם. אלו סיפורים של גולה, של הרס, שריפה וגירוש. והנה כאן בארץ ישראל עושות את זה הרשויות לעם ישראל, למה? כי ייקוב הדין את ההר. הקב"ה שולח לנו מסר, צריך ללמוד למה זה קורה. האם אהבנו באמת כל אחד? האם באמת קיבלנו כל אחד ואחד כאן בהתיישבות? כי זו המהות, זו התכלית. באירוע התקיים גם מיצג "שקופים" של תושבי עפרה, בו עלו מספר תושבים עם מסכות לבנות על פניהם להביע את תחושת התושבים כי בג"ץ אינו רואה את ההתיישבות והתושבים שקופים בפניו. 1

יובל בהר חברון שר התשתיות חה"כ **יובל שטייניץ** סייר השבוע בחווה הסולרית הגדולה ביהודה ושומרון ואשר ממוקמת באזור תעשייה במיתרים בהר חברון. לאחר מכן, ביקר בכפר הסטודנטים של עמותת "קדמה" ביישוב שמעה ושוחח עם הסטודנטים. השר, שהיה מרצה באקדמיה, הבטיח לחזור ולהרצות במקום על מתווה הגז עליו היה אחראי. באתר המורשת הלאומי בסוסיא, שם ביקר לראשונה, התפעל השר מאיכות הממצאים שישנם במקום ואמר שפסיפס המנורה גדול ויפה יותר מהרבה אתרי שימור אחרים. 2 בסיום הסיור אמר השר **שטייניץ**: "גם לאחר מאה שנה טרם

עורך: אלנתן זכריה **פרסום מודעות:** נדב מלכה 052-5665052 nadav@myesha.org.il
הפצה: מקור ראשון - יוסי 052-8908518 **עיצוב:** מ. פלדמן, אסף קרדש
תמונות: מירי צחי, יהודה שפירא, טוב רואי, הלל מאיר/TPS, יח"צ.
הפקה: **יש שחר הכקות** בע"מ **לתגובות:** perla@myesha.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

המוציא לאור: **מועצת ישי"ע**
מועצת היישובים היהודיים
ביהודה ושומרון וחבל עזה
רמת הגולן 55, ירושלים
טלפון 02-6211999 פקס 02-6516662
www.myesha.org.il